De predictieve waarde van traditionele cardiovasculaire risicofactoren voor mortaliteit in de oudste ouderen: de rol van frailty ontward

Haio: DEPOORTERE David , KUL
Promotor: VAES Bert , KUL
Praktijkopleider: GHILLEBERT Ivan

Context: Tot op heden is er nog geen consensus over het nut van cardiovasculair risicomanagement in de oudste ouderen (80 jaar en ouder). Studies hebben aangetoond dat de verhouding tussen traditionele risicofactoren (zoals hypertensie en hypercholesterolemie) en mortaliteit verloren gaat of zelfs omkeert binnen deze leeftijdsgroep. Deze verhouding zou kunnen be?nvloed worden door de aanwezigheid van frailty.

Onderzoeksvraag: In deze studie hebben we het effect van frailty op de verhouding tussen cardiovasculaire risicofactoren en mortaliteit bij de oudste ouderen verder onderzocht, met als doel die personen te identificeren die nog baat zouden kunnen hebben bij behandeling.

Methode: Een representatief staal van 566 deelnemers van de BELFRAIL studie, een prospectieve, observationele, populatie-gebaseerde cohortstudie bij personen van 80 jaar en ouder, werd ge?ncludeerd. Gegevens over cardiovasculaire risicofactoren werden verzameld. Frailty werd beoordeeld aan de hand van drie verschillende modellen: de Fried criteria, het PUTS model, en de Groningen Frailty Indicator. Follow-up gegevens van mortaliteit en oorzaak van overlijden werden verzameld.

Resultaten: Resultaten Fraile proefpersonen waren vaker ouder, vrouwelijk, hadden minder vaak een hogere opleiding gevolgd, en hadden vaker een voorgeschiedenis van cardiovasculaire ziekte. Geen van de cardiovasculaire risicofactoren was in staat mortaliteit te voorspellen in zowel primaire als secundaire preventie. Aanwezigheid van frailty was een sterke risicofactor voor mortaliteit. In robuuste patiënten verhoogde een voorgeschiedenis van cardiovasculaire ziekte het risico op mortaliteit. In fraile patiënten was er geen enkele associatie tussen cardiovasculaire risicofactoren en mortaliteit.

Conclusie: Traditionele cardiovasculaire risicofactoren bleken niet in staat om mortaliteit te voorspellen in heel oude proefpersonen. Frailty bleek een sterke risicofactor voor mortaliteit in deze leeftijdsgroep, maar kon niet gebruikt worden om verder personen te identificeren die meer voordeel zouden kunnen hebben bij het aanpakken van cardiovasculaire risicofactoren.